

og ubeskyttede, men de bør alle medtages." Det var Bestyrelsens Standpunkt før Delegeretmødet. Jeg skal nu behjælpes af Delegeretmødernes Stilling — jeg har nemlig set det ærede Medlems Anter før i en Avisartikel, saa jeg var belavet paa at imødegaa dem den Dag, det ærede Medlem fremkom med den, hvis jeg havde kunnet faa Ordet. Hvad selve Delegeretmøderne angaar, da er deres Resolution ikke lang, og jeg skal derfor tillade mig at læse den op; det er kun nogle faa Linier. Efter at have udtalt sig stærkt for at faa gjort Stridt til en Ulykkesforsikring, siger Resolutionen: "For Industriens Bedkommende maa disse Stridt dog omfatte alle dens Arbejdere og ikke blot visse Klasser af dem, og det jaaledes, at Forpligtelsen til at yde den paagældende Hjælp opfattes som en almindelig Samfundssag. Herved opnaa Arbejderne den nødvendige Sikkerhed for, at Hjælpen virkelig ydes dem, samtidig med at en besværlig, meget bekostelig og i sin Grund uretfærdig Paaligning af Hjælpen paa de industrielle Virksomheder undgaaes". Efter denne Udtalelse føjes der saa til, at man derimod nok kan gaa med til, at særlig — jeg betoner Ordet — særlig farlige Virksomheder komme til at bære en særlig Byrde, dog ikke ved privat Forsikring, men jaaledes, at Staten, der skal iværksætte hele Forsikringen, søger en vis Dækning hos Arbejdsgiverne i disse særlig farlige Erhverv. Det sidste er, som jeg før har sagt, en Imødekommen af de Tanker, som den Gang fremkom i Regeringsforslaget; men der vil ikke i denne Resolution findes noget som helst, som berettiger det ærede Medlem til at sige, at der siden dens Vedtagelse er sket en Standpunktsforandring. Man kan naturligvis ved Haarene trække Smaating som Mangelen af et Komma eller et Semikolon frem, men slikt har jo ikke noget at betyde; en Svingning i Standpunkt har ikke fundet Sted. I den Skrivelse til Indenrigsministeriet, hvori denne Resolution blev forebragt, gentog Bestyrelsen, at den holdt paa, at samtlige industrielle Arbejdere maatte komme til at nyde godt af Forsikringen og ikke blot enkelte Klasser af dem. Og da i Fjor Fællesrepræsentationens Program blev vedtaget — paa hvilket Program der bl. a. staar Kravet om Oprettelsen af en Ulykkesforsikring for Arbejdere — motiverede Formanden kortelig dette Krav jaaledes, at det, man ønskede, var, at Ulykkesforsikringen burde gennemføres „snarest paa et noget bredere Grundlag og navnlig efter et simplere, mindre kompliceret System end foreslaaet af Regeringen i 1888 og 89;

det naturlige turde vel være her, ligesom over for Alderdomsforsørgelsen, at Omkostningerne tilvejebringes gennem Skat paa alle, og at enhver hæderlig ubemidlet kommer til at nyde godt af Understøttelserne". — Dette er da atter det selv samme Standpunkt, som i Mar har faaet sit Udtryk gennem den Resolution, som siger, at „Fællesmødet erkender Bigtigheden af, at der snarest tilvejebringes en Lov, hvorved Arbejderne sikres mod Følgerne af Ulykkestilfælde, og udtaler Ønsker om, at det maa lykkes Lovgivningsmagten at gennemføre en hensigtsmæssig Ordning af denne Sag, iden at der derved paalægges de næringsdrivende for store Byrder. Fællesmødet protesterer bestemt imod, at der i en saadan Lov lægges særlige Byrder paa Haandværk og Industri fremfor paa Landets øvrige Erhverv." Og dertil føjer endelig Bestyrelsen i sin Indberetningskrivelse til Indenrigsministeriet den Udtalelse, at Ulykkesforsikringen efter dens Mening bør tilvejebringes for Samfundets Skyld og paa Samfundets Betøstning, hvad enten man vil paaligne Udgiften paa Samfundets enkelte Medlemmer gennem Skat eller i Form af Forsikringspræmie med eller uden Statstilbud. Saaledes har altsaa Fællesrepræsentationens Stilling været; jeg vilde ikke have fremdraget alt dette her, hvis det ærede Medlem ikke havde anset overformentlig „Standpunktsforandring fra vor Side." Jeg gentager det: der er ingen saadan Standpunktsforandring. Der kan være Redaktionsforskelligheder, der kan i en eller anden Udtalelse være Uklarheder i enkelte Retninger, men dette finder sin naturlige Forklaring deri, at Resolutionerne ikke forelægges denne Institutions Møder forud ubearbejdede fra Bestyrelsens Haand, men blive til under Forhandlingerne, bragte i Forslag af en eller flere delegerede. Dette kan tit føre til Ubehjælpeligheder i Formen, og der kan undertiden komme Sætninger ind, som ikke ere saa korrekt afpassede i Klang, men disse Mangler udspringe for denne Sags Bedkommende slet ikke fra Forandringer af principiel Natur. — Det er jo kun en kort Tid, det Lovforslag, som vi nu behandle, har foreligget Landets Haandværkerstand; det er jo ikke mange Maanedes, siden det kom til at foreligge Offentligheden som Resultat af det ærede Udvalgs Arbejde i Fjor; men der har dog i denne korte Tid tydelig nok givet sig en Stemning til Rende hele Landet over, og det er en Stemning, der gaar imod at begrænse Forsikringen paa den Maade, som det er sket i Forslaget. Det er en Stemning, som jeg har haft Beslyghed til at lære at kende, og som jeg interesserer mig